

ønske ogsaa for hans egen Skyld, at han havde holdt sig dertil, thi det er en Stilling, han kunde forsvare, og det hæderligt; men den Motivering, han har givet nærværende Forslag, ved at henvise til den Indskyldelse, som man derigjennem skulde kunne udøve paa Kommunen, troer jeg virkelig, at han, naar han selv nærmere betragter den, vil erklære for ikke at være holdbar; thi Intet kan jo dog være urimeligere end at sige: „naar Statens Minister ikke udnævner en dygtig Politidirektør, naar denne Politidirektør ikke udnævner dygtige Inspektører, Kommissærer o. s. v., og naar disse ikke styre Politiet paa en tilfredsstillende Maade, saa skal Kommunen betale 10,000 Rb. mere om Aaret“. Jeg maa tilstaae, jeg kan virkelig ikke finde nogen rigtig Sammenhæng i dette Ræsonnement. Hvad vilde det nytte os, at vi paalagde Kommunen 10,000 Rb. større Skat om Aaret? Derfor bliver Politiet jo ikke en Smule bedre, da det ikke er Kommunen, der udnævner de Embedsmænd, der skulle styre Politiet. Det er et Mistillidsvotum til Ministeren, som den ærede Rigsdagsmand paa denne Maade vil tilvejebringe, men det er en ganske forunderlig Maade at give et Mistillidsvotum paa, ved at paalægge Kommunen at betale 10,000 Rb. mere. Dersom han gjorde det under en anden Post, hvorved det ikke gik ud over en Korporation som Kommunen, men hvorved han indskrænkede de Midler, som Ministeren selv har Raadighed over, saa kunde jeg til Nød forstaae det; men at tvinge Kommunen til at betale 10,000 Rb. mere, fordi man ikke er tilfreds med sin Minister, forekommer mig høist besynderligt. Jeg maa derfor paa det Bestemteste tilraade, at man forkaster Forslaget, navnlig efter den Maade, hvorpaa den høitærede Rigsdagsmand har motiveret det.

A. Sags: Det havde ikke været min Hensigt at tage Ordet, dersom dette Endringsforslag ikke var fremkommet og havde givet Anledning til, at Sagen kan sees fra to Sider. Dersom den Bevilling, vi her ere i Begreb med at votere, skal forstaaes saaledes, som jeg formoder, at den ærede firdte Taler betragter den, nemlig at vi, for at faae denne Reform

iværksat her i Kjøbenhavn, for bestandig skulle tilskyde 40,000 Rb. aarlig, og at vi, enten det gaar eller saa med den hele Foranstaltning, skulle vedblive kontraktmæssig at betale denne Sum til Byen Kjøbenhavn, saaledes at vi, selv om Udgifterne kom op til 1 Million, ikke skulde give Mere, eller at der, selv om alle Mennesker her i Kjøbenhavn bleve saa moralske, fortærfelige og ædruelige, at det Meste af disse Udgifter kunde spares, intet Afslag deri skulde skee, saa er det omtrent ligegyldigt, hvad man gjør; men dersom man f. Ex. siger: Lad os erindre, at netop de ærede Herrer, som nu have yttret sig for uden Videre at bevilge disse 40,000 Rb., have sagt, at Politiet i Kjøbenhavn var i en saa maadelig Forfatning, at det næsten kunde siges at være i en Oplosningstilstand — det er blevet yttret under denne Sags Behandling — saa er dette en stærk Anke mod den ærede Minister og mod Borgerrepræsentationen. Nu mener man at faae en fortærfelig eller i alt Fald en god Tilstand ved Hjælp af denne Lov; men sæt nu, at man atter fik at høre, at Politiet var i en daarlig Tilstand, for ikke at sige i en Oplosningstilstand, trods disse 40,000 Rb., der ere bevilgede fra vor Side ved Siden af en større Sum fra Kommunens Side, og trods alle de gode Bestemmelser, vi nu her have vedtaget, var det saa ikke ret bekvemt, om man her i Rigsdagen strax hvert Aar kunde bringe en saadan Oplosningstilstand; et saa slet Resultat af Loven, frem ved Voteringen af disse 40,000 Rb.? Det forekommer mig, at man, hvis noget Særdeles skulde foregaae, som behøvede siebtikkelig Paatale, vilde have en god Leilighed til at tage Sagen for ved Finantsloven, idet man skulde bevilge Pengene dertil, og til saavidt muligt ad den Vej at raade Bod paa den slette Tilstand. Da vi nu i saa mange Aar have seet paa, at Politiet har været i en daarlig Tilstand, vide vi jo, at hverken Ministeren eller Kommunalbestyrelsen har været istand til at skaffe det bedre, og det er da ganske godt, at man har et Steb, hvor man kan gjøre et Forsøg i den Henseende; jeg troer derfor ikke, at man skal være bange for at gaae ind paa Endringsforslaget, som det foreligger. Dersom det Beløb, der agtes anvendt, og hvoraf